

Годину за нама, мање-више очекивано, обележила је грчевита дипломатска борба око Косова. Паралелно, у Србији се политичке партије прегрупишу и спремају за изборе. Грађани углавном мисле на своје, све тање, новчанике.

Политички догађај године је свакако договор Борис Тадић-Кетрин Ештон, односно заједнички наступ Србије и ЕУ по питању Резолуције о Косову, каже за Дојче Веле политички аналитичар Дејан Вук Станковић. Том догађају је претходило мишљење Међународног суда правде и оно је било јасан сигнал Србији да је потребно редефинисање њене политике према Косову, истиче Станковић.

„Тада је из основа постављен нови правац у политици Србије, и постављене су контуре да се проблем Косова и Метохије стави у шири контекст европских интеграција Србије, будући да је званични Брисел постављен као она врста политичке инстанце која ће активно учествовати у успостављању оквира и спровођењу дијалога Срба и Албанаца.“

Стратешко партнерство ДС и СПС

Директор ПР агенције Прагма Цвијетин Миливојевић такође сматра да је 2010. годину обележила судбина резолуције о Косову и мишљење Међународног суда правде. На плану европских интеграција није постигнуто много, сматра Миливојевић, јер је грађанима Србије једини опипљиви резултат укидање виза, које се догодило још крајем 2009. године. Миливојевић стога скреће пажњу на неке догађаје на унутрашњополитичкој сцени:

„То је покушај Демократске странке (ДС) и Социјалистичке партије Србије (СПС) да се наметну као стратешки партнери за следећих десет година. И, наравно, можда је други догађај чињеница да је нова странка Млађана Динкића Уједињени региони Србије успела да се фактички позиционира као озбиљна и релевантна конкуренција ДС-у и

СПС-у за следеће изборе“, сматра Миливојевић.

Слабљење економије и демократије

Поред конкретних политичких догађаја који су обележили 2010. годину, Дејан Вук Станковић скреће пажњу и на неке негативне тенденције, које су се одразиле на српско друштво:

„Једна је чињеница да се социјално-економски стандард грађана све више погоршава и да 2010. јесте година пада стандарда. Односно, то је година у којој је више него јасно да је инфлација била већа него што је очекивано, и да су креатори економске политике владе у великој мери остали немоћни пред последицама које је на произвела велика економска криза. Друга ствар, која иде заједно са овим првим негативним трендом, јесте негативни тренд када је реч о корупцији, односно злоупотреби државе зарад материјалног богаћења одређених интересних група, које су у власти или мимо власти“, каже Станковић.

Опадање квалитета српске демократије

Главни уредник дипломатског билтена ВИП Владан Марјановић уместо на конкретан политички догађај скреће пажњу на неке политичке процесе. У питању је процес који по његовим речима може да се назове опадање квалитета демократије у Србији:

„Имамо једну изразиту подвојеност између политичких центара одлучивања, и друштва као таквог, где се све свело на једну крајње једносмерну процедуру: владајућа коалиција одлучи да нешто треба да се усвоји, или да се нешто укине, и онда то тако на крају и буде. Дакле, реч је о процесу постепеног слабљења свих система контроле на којима почива једна демократија. А то аутоматски значи и све већу самовољу у понашању власти, где је само питање времена када ће она на неки начин бити злоупотребљена. Наравно, то нису драстични облици злоупотребе, какви су били пре 2000. године, али то не значи да су мање упозоравајући за будућност Србије“, тврди Марјановић.

Драгоцена демократска тековина која се зове јавна расправа је потпуно нестала у српском друштву, појашњава Марјановић. Практично се више ни о чему не води јавна расправа и политички врх више не осећа потребу да било кога консултује пре доношења важних одлука.

(Дојче веле)